

Η πολιτική ηγεσία φέρει ευθύνη για την ανικανότητα της...

ΤΟΥ ΚΩΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΧΡΙΣΤΟΦΙΔΗ*

Η χώρα μας βρίσκεται, δυστυχώς, αυτήν τη στιγμή σε ένα αρνητικό κομβικό σημείο που ενέχει πολλούς κινδύνους. Κάνοντας μία αναδρομή στη διάρκεια των σπουδών σας, θα διαπιστώσετε πως την πορεία του οικονομικού και πολιτικού γίγνεσθαι της χώρας έχουν σημαδέψει γεγονότα, τα οποία ανέκοψαν την ανοδική αναπτυξιακή πορεία της πατρίδας μας.

Όταν ξεκινήσατε τις σπουδές σας (ειδικά οι διδακτορικοί), η Κύπρος ήταν μία περήφανη χώρα με αυτοπεποίθηση στις δυνάμεις και το μέλλον της. Το πνεύμα και η ατμόσφαιρα αυτή έχουν πλήρως αναστραφεί. Δυστυχώς το μέλλον δεν είναι όπως ήταν χθες.

Τότε, το δημόσιο χρέος της χώρας άγγιζε μόλις το 48,9% του ΑΕΠ, σε αντίθεση με **σήμερα**, που ανέρχεται στο 86% χωρίς το χρέος που θα προκύψει από την ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών.

Τότε, το κυπριακό δημόσιο είχε στη διάθεσή του πλεόνασμα ύψους €800 εκ., ενώ **σήμερα** το έλλειμμα αγγίζει το 1 δισεκατομμύριο ευρώ.

Τότε, το ποσοστό της ανεργίας ανερχόταν στο 4% του ενεργού πληθυσμού και 10% στους νέους, ενώ **σήμερα** πλησιάζει το 15 και το 29% αντίστοιχα.

Τότε, δεν υπήρχαν συσσίτια στα σχολεία, **σήμερα** το φαινόμενο επεκτείνεται ανησυχητικά!

Τότε, ο κρατικός προϋπολογισμός του Πανεπιστημίου Κύπρου ανερχόταν στα 87 εκ. ευρώ, **σήμερα** στα 66 εκ. και μάλιστα με τον κίνδυνο να μην αποδοθούν στο ακέραιο.

Τότε, συμμετείχαμε περήφανοι στα ευρωπαϊκά *fora*, **σήμερα** οι εταίροι μας, μας κοιτάζουν μάλλον με δυσπιστία.

Ήμασταν ένας λαός που, πάρα την ημικατοχή και τα προβλήματα, δουλέψαμε σκληρά επιτυγχάνοντας την εκτόξευση το βιοτικού μας επιπέδου.

Σήμερα, βλέπουμε εμβρόντητοι το βιοτικό αυτό επίπεδο να καταποντίζεται. Δεν υπάρχει αμφιβολία πως αυτό οφείλεται στην πρωτοφανή παγκόσμια οικονομική κρίση. **Όμως, μεγάλο μέρος της ευθύνης φέρει και η πολιτική ηγεσία και οι χειρισμοί των τελευταίων χρόνων.**

Φέρει ευθύνη για την ανικανότητά της, παρά τα πασιφανή σημάδια και το τραγικό παράδειγμα της Ελλάδας, να διαβάσει σε πολλές περιπτώσεις τα διεθνή οικονομικά φαινόμενα και **να χαράξει μια αξιόπιστη οικονομική πολιτική που θα εξασφάλιζε την οικονομική ανάπτυξη και την ευημερία όλων των Κυπρίων, και δεν θα μας οδηγούσε στα όρια της χρεοκοπίας.**

Απέναντι στην Τρόικα για τη διαπραγμάτευση του Μνημονίου, τοποθετήσαμε συνομιλητές χωρίς καμία χρηματοοικονομική κατάρτιση και σχετική εμπειρογνωμοσύνη, με αποτέλεσμα αυτοί που προσκλήθηκαν να εκτιμήσουν το τραπεζικό και δημόσιο χρέος και να το παρουσιάζουν σήμερα ως μη βιώσιμο.

Αυτές τις μέρες ζούμε σε μια Κύπρο, που συστέλλεται, που μικραίνει· μια Κύπρο της κατάθλιψης, μία Κύπρο της μιζέριας. **Παρατηρούμε έκπληκτοι διορισμούς ανώτατων αξιωματούχων του κράτους την τελευταία στιγμή! Ακούμε για αποφάσεις υπογραφής και εκχώρησης άρον-άρον 5 θαλάσσιων οικοπέδων σε συγκεκριμένες εταιρίες. Γιατί πρέπει να γίνουν όλα τόσο βεβιασμένα και μάλιστα παραμονές των εκλογών;**

Μας έλεγε πρόσφατα ο Martin Skancke πρώην διευθυντής στο Υπουργείο Οικονομικών της Νορβηγίας, ότι αυτό που καθόρισε την επιτυχία του Νορβηγικού Μοντέλου ήταν η

διαφάνεια, ο επαγγελματισμός των εμπλεκομένων και η ανάμειξη όλης της κοινωνίας στην αξιοποίηση του φυσικού αερίου!

Αυτός ο πλούτος ανήκει σε όλες τις γενιές που έρχονται, δεν πρέπει να υπονομευθεί, δεν πρέπει να σπαταληθεί, δεν πρέπει να ξεπουληθεί, δεν πρέπει να υποθηκευτεί.

Αντιλαμβάνομαι ότι οι διαπιστώσεις αυτές είναι σκληρές και συνάμα απογοητευτικές και σαφώς ενοχλούν. Δεν συγχέω όμως ούτε για μια στιγμή τις αυστηρά προσωπικές μου απόψεις με τις απόψεις που εκφράζω υπό τη θεσμική μου ιδιότητα, ως Πρύτανης του ακαδημαϊκού αυτού ιδρύματος. Επιπλέον, ως επιστήμονας και ακαδημαϊκός-δάσκαλος προβαίνω σε τεκμηριωμένες και ειδικώς εμπειριστατωμένες τοποθετήσεις επί θεμάτων που αφορούν το Πανεπιστήμιο ή την Κυπριακή κοινωνία.

Και ακριβώς επειδή ως ακαδημαϊκός και Πρύτανης μετέχω στη διεθνή «δημοκρατία των γραμμάτων», γνωρίζω πολύ καλά πως ένας πρύτανης που παίρνει το ρόλο του στα σοβαρά, δεν μιλά σαν γραφειοκράτης ή κομισάριος, αλλά ζωογονεί με το λόγο του το θεσμό που εκπροσωπεί – μιλά, δηλαδή, ως σκεπτόμενος άνθρωπος, αποσκοπώντας να θέτει ακόμη και «ενοχλητικά» θέματα προς συζήτηση στη δημόσια σφαίρα.

Ο εκπρόσωπος μιας ακαδημαϊκής κοινότητας προβληματίζει την εξουσία, δεν τη λιβανίζει, τη θέτει ενώπιον των ευθυνών της και διερευνά κριτικά τις πράξεις της, ιδιαίτερα αυτές που αφορούν το ίδρυμα που εκπροσωπεί, αλλά και τα νέα παιδιά που φοιτούν σε αυτό.

Ένα πανεπιστήμιο που σιωπά για να εξασφαλίσει μερικά εκατομμύρια περισσότερα ως κρατική χορηγία δεν αξίζει τον κόπο να υπάρχει, δεν υπηρετεί τους νέους, δεν υπηρετεί την κοινωνία. **Μια πολιτική ηγεσία που λαμβάνει αποφάσεις που αφορούν ένα πανεπιστήμιο βάσει της κριτικής που δέχεται ή όχι από το ακαδημαϊκό αυτό ίδρυμα, δεν εξυπηρετεί ούτε τα συμφέροντα των πολιτών, ούτε το μέλλον του τόπου.**

Είναι τραγικό, η πολιτική ηγεσία του τόπου οποιασδήποτε εποχής να προτιμά ευνουχισμένους διανοούμενους. Και στο μυαλό μου έρχονται τα λόγια του Γιώργου Σεφέρη: *«Ευνουχισμένοι διανοούμενοι, μικροί ανίκανοι και τυφλοί κυβερνήτες».*

Να μπορεί ένας ακαδημαϊκός αξιωματούχος να στέκεται στο ύψος της διοικητικής-πνευματικής αποστολής του είναι ένας διαρκής αγώνας που επιτυγχάνεται μόνο από μια θεσμική συνείδηση που γρηγορεί. Δεν ξέρω αν και πόσο καλά το πετυχαίνω, αλλά ξέρω ότι το προσπαθώ.

Τελευταίως, κατά τη διάρκεια της προεκλογικής εκστρατείας, ακούσαμε πολλές φορές από υποψήφιους για την Προεδρία της Δημοκρατίας ότι δεσμεύονται για μεγάλα ποσά για την έρευνα και την κοινωνία της γνώσης.

Αυτές οι δηλώσεις φαντάζουν κενές περιεχομένου όταν σήμερα κινδυνεύει ένα έργο που είναι η καρδιά της κοινωνίας της γνώσης, το Κέντρο Πληροφόρησης – Βιβλιοθήκη «Στέλιος Ιωάννου», **γιατί η πολιτεία αρνείται να τηρήσει τις οικονομικές της δεσμεύσεις.**

Το Πανεπιστήμιο αναμένει από όλους τους υποψήφιους Προέδρους να τοποθετηθούν επί του θέματος. Σκοπεύουν να συνεχίσουν το έργο της Βιβλιοθήκης;

Αντιλαμβάνεστε ότι το κτήριο της Βιβλιοθήκης, όταν αποπερατωθεί, θα εντάξει την Κύπρο στο διεθνή χάρτη των χωρών με κτήρια υψηλής λειτουργικότητας και αρχιτεκτονικής αισθητικής.

Οπότε παρακαλώ τον επόμενο Πρόεδρο, όποιος και αν είναι, να διασφαλίσει την ολοκλήρωση της Βιβλιοθήκης. Το οφείλουμε στα παιδιά μας, το οφείλουμε στις επόμενες γενιές. Πρέπει να επενδύσουμε περισσότερα χρήματα για τους νέους.

***Το πρώτο μέρος της ομιλίας του Πρύτανη του Πανεπιστημίου Κύπρου στην τελετή αποφοίτησης των Μεταπτυχιακών του Παν. Κύπρου στις 8 Φεβρουαρίου.**